

Treballar per projectes: quan la política cultural es fa operativa

Published by [Interacció](#) [1] on 20/07/2021 - 10:00 | Last modification: 08/04/2026 - 09:12

Treballar per projectes s'ha convertit en una necessitat en el món de la gestió cultural. Però com podem elaborar-los de manera coherent, sòlida i fonamentada? I, sobretot, què entenem per aquest concepte? El projecte ha de ser la manera a través de la qual podem ordenar i tenir clars els nostres objectius i estructurar totes i cadascuna de les accions que, en el camp cultural, es duren a terme en el nostre municipi.

Aquest és el punt d'arrencada del curs 'El treball per projectes: una nova manera d'incidir en el teixit cultural', organitzat pel CERC, el qual ha tingut lloc en edició en línia els dies 8 i 10 de juny de 2021. L'objectiu principal del curs ha estat exposar el panorama actual del treball a través de projectes en l'àmbit de la gestió cultural, tot partint del treball amb els agents culturals del municipi des de l'assumpció, alhora, d'una nova manera de fer que ultrapassa els paradigmes més clàssics i cerca la implicació dels agents que hi intervenen. Aquesta manera de treballar es troba estretament vinculada a la governança, en què el paper dels tècnics se centra, com més va més, en l'impuls de les demandes que formula la ciutadania, però partint al mateix temps d'unes línies molt clares pel que fa a les polítiques culturals de l'ajuntament.

La primera sessió, i la més llarga, ha estat impartida per **David Roselló**, director de Nexe cultural SL, assessoria centrada en la formació i la gestió cultural. Roselló és mestre en Gestió Cultural per la UB. Des de 1988 desenvolupa estudis de consultoria, molt especialment Plans Estratègics de Cultura en prop de 20 ciutats, províncies i regions espanyoles. Ha coordinat el Postgrau en Gestió i Polítiques Culturals de la UB i les Jornades Interacció. Destaca la seva àmplia dedicació a la docència en més de 300 cursos de gestió i polítiques culturals d'arreu del món. És autor d'una obra clau en relació als projectes culturals: *Diseño y evaluación de proyectos culturales*, Ariel (deu edicions entre els anys 2004-2017) i coautor, entre d'altres llibres, de *Gestió cultural. Estudios de caso* (Ariel, 2008).

Roselló ha començat la seva intervenció bo i defensant la idea de projecte. En primer lloc cal una estructuració, una forma, una delimitació. I de seguida ha sorgit una constatació fonamental: els projectes són inherents a la vida, tots en fem de manera continuada, no només a la feina.

El projecte és l'aplicació de la política cultural de l'ajuntament. Això es tradueix en un discurs compartit entre l'equip de gestors culturals i els polítics. O bé en un pla d'acció cultural dels propers anys. Tanmateix, quan no hi ha política cultural és molt més difícil aplicar els projectes. Aquesta és una premissa que no es pot oblidar i que cal tenir ben present. Si hi ha projectes sense política no sabem on anem. La política és el rumb del vaixell. Ara bé, la proposició també es capgirar, en el sentit que la política sense projecte ho atura tot, llavors no es mou res i tot queda en una mera declaració d'intencions. El projecte, per tant, esdevé un catalitzador de les energies municipals, tot detallant amb rigor els passos que ens han de conduir al desenvolupament de les nostres estratègies bàsiques en el terreny de les polítiques culturals.

La idea de projecte no és una exclusiva del món cultural ni de bon tros, ja que altres professions també elaboren projectes. Des de la gestió cultural hem incorporat d'altres professions el rigor a l'hora de fer les coses bé, la metodologia -mètodes de treball, disseny de projectes- i la terminologia.

I un últim punt que rebla aquesta introducció: quan dominem un mètode, el perquè i el com, ens és vàlid per a qualsevol tipus de projecte, ja que els principis bàsics són els mateixos. Això subratlla la importància de disposar de les eines metodològiques necessàries per bastir projectes sòlids, coherents i aplicables en el temps i el nostre entorn.

Què és un projecte?

Es pot definir un projecte com la seqüència ordenada de decisions sobre feines i recursos encaminada a assolir uns objectius en un determinat context. I just en aquest punt cal anar amb compte, perquè no hauríem de confondre el projecte amb el disseny, ja que en aquest últim cas el procés és a l'inrevés: comencem pel context, anem llavors als objectius i continuem amb les feines i els recursos.

Un projecte no és ben bé el desenvolupament d'un seguit d'activitats. Ho és, és clar, però això no és el que més ens interessa, perquè cal partir dels objectius. Cal explicar els projectes des dels objectius i no pas des de les activitats, o almenys cal donar més importància als primers.

Tres criteris bàsics que identifiquen el disseny d'un projecte:

- El projecte és la nostra eina de treball.
- No hi ha un model únic de disseny de projectes
- L'ordre de redacció no es correspon sempre amb el de lectura

És necessari fer els projectes per a nosaltres com a professionals, perquè així assegurem al màxim que els objectius que ens marquem surtin bé. En qualsevol cas no hi ha un model únic de disseny de redacció de projectes. Hi ha mètodes transitoris, però cap recorregut metodològic exclusiu. Un punt que no podem oblidar en cap cas és que el mateix mètode cal adaptar-lo a les necessitats i circumstàncies pròpies, les quals sempre seran molt diverses.

En aquest punt de la sessió apareix una analogia interessant: la del projecte amb el muntatge cinematogràfic. A les pel·lícules hi ha un muntatge en que l'ordre de redactat no és l'ordre de lectura final. D'aquesta manera poden sorgir aspectes concrets que s'han de revelar posteriorment, per tant cal avançar i fer un *work in progress*. El projecte es va creant a trossos, tot i que a la fi resta un document sòlid i consolidat. I un avís per a navegants: si hi ha bloqueigs cal seguir amb convicció, perquè un projecte és un instrument, no pas una tesi doctoral. Ha de ser útil, no pas perfecte. I la utilitat passa per ser pràctics.

Un altre punt clau és el de les autories i les exclusivitats. Cal anar amb compte amb aquest punt perquè fàcilment podem caure en una mena de *segrest* del nostre projecte. Dit més clarament: un projecte no és una marca o una obra artística, encara que les idees pròpies han de tenir una certa protecció. Essent servidors públics és molt difícil protegir l'autoria d'un projecte, sobretot quan es treballa a l'administració.

Alguns passos que cal fer per elaborar un projecte cultural

En aquest punt la sessió s'ha centrat en els aspectes més concrets i que ens afecten de manera directa a l'hora d'elaborar un projecte cultural: quines etapes té un projecte, quines parts i què cal fer en cadascuna de les fases. Anem a pams, doncs. D'entrada, cal tenir molt clar que cal presentar la idea. Tant se val si és una proposta difusa, que reacciona a una necessitat. Amb això ja en tenim prou per arrencar. En un primer moment cal proposar la idea i sondejar la resposta de l'interlocutor (des d'una administració a un patrocinador). Si la idea convenç i agrada, aleshores cal presentar un primer esbós, uns traços poc definits. D'aquí es passa a l'avantprojecte i al projecte definitiu. Hi ha, així doncs, una gradació temporal.

Els projectes comencen amb una idea i acaben finalment en una altra. Cal fer modificacions, per tant. La idea va evolucionant pel camí i es va modificant. El projecte és una relació de diàleg amb els interlocutors. El projecte es

va adaptant a les necessitats de la situació, del pressupost, dels públics, etc. Cal una temporalitat dels nivells.

Un projecte té diferents versions. La primera és un document de treball, força en brut, però que ens ajuda a treballar. Després potser caldrà fer-ne resums, ressaltant allò que la institució li interessa més veure. Els detalls de la producció -tret del pressupost- potser no s'han de detallar tant. És necessari, en qualsevol cas, destacar els trets principals del projecte, els trets diferencials. I tenir clar, com a resum, que hi ha diferents versions d'un projecte.

Un pla és un conjunt de grans línies, no entra en el detall. És molt important subratllar que el pla no hauria de coincidir amb el mandat, perquè llavors esdevindria el pla de l'equip de govern. Si depassa els períodes electorals llavors el projecte és de l'ajuntament.

Els plans s'estructuren en programes diversos. Un programa és una primera concreció del pla. N'hi pot haver un de difusió, de suport a la creació, de formació, etc. Igualment ho podem dividir per sectors: arts escèniques, arts visuals, cultura popular i tradicional, etc. També programes per edats: infants, adults, gent gran...

Quina justificació té dissenyar projectes?

En primer lloc cal optimitzar feines i recursos per aconseguir els màxims resultats. Quan més planifico més optimitzo i assoleixo més bons resultats. També s'han d'orientar les nostres accions des de l'inici. No s'hauria de provar per provar, en cap cas. En tercer lloc és important iniciar un procés de reflexió i relançament d'idees. Cal evitar autocopiar-nos o copiar els altres sense criteri. S'han de fer processos de reflexió, relançant les idees o bé despertant-les. A continuació hauríem de fixar prioritats, actituds i criteris comuns i generalitzar les pràctiques de seguiment i control (avaluació). Cal introduir l'avaluació amb indicadors. I aquí sorgeix una pregunta del tot important: podem avaluar sense haver fet un projecte abans? O havent fet el mínim del mínim? Sí, però llavors no disposarem pas d'eines rigoroses per avaluar i caurem en el *tot va bé*. Sense indicadors tot és percepció subjectiva. Cal esforçar-se, fet i fet, en aquest sentit.

A més a més dels punts anteriors s'ha de disposar d'un document per presentar. Cal elaborar un document ben escrit i redactat, estructurat i pensat. I això permet que perduri. I no ens podem oblidar tampoc de facilitar la participació de tot l'equip i, de manera derivada, d'estimular i cohesionar els professionals. Qui s'incorpora cal que tingui la idea de projecte, que sàpiga que forma part d'una idea. Cal que se li expliqui el què fem.

Un cop assolits els punts anteriors cal passar a mostrar un mètode de treball a les persones que s'incorporen a l'equip. Què tenim entre mans a l'ajuntament, explicar-ho. I a partir d'aquí mobilitzar diferents agents en un projecte comú. Per últim, cal oferir una imatge de serietat i de professionalitat. Cal estructurar bé el projecte, amb capítols argumentats, estructurats i lògics.

JUSTIFICACIÓ DEL DISSENY DE PROJECTES (I)

- OPTIMITZAR FEINES I RECURSOS PER ACONSEGUIR ELS MÀXIMS RESULTATS
- ORIENTAR LES NOSTRES ACCIONS DES DE L'INICI
- FER UN PROCÉS DE REFLEXIÓ I DE RELLANÇAMENT D'IDEES
- FIXAR PRIORITATS, ACTITUDS, CRITERIS COMUNS
- GENERALITZAR LES PRÀCTIQUES DE SEGUIMENT I CONTROL (AVALUACIÓ)
- DISPOSAR D'UN DOCUMENT PER PRESENTAR

JUSTIFICACIÓ DEL DISSENY DE PROJECTES (II)

- DISPOSAR D'UN DOCUMENT QUE PER
- FACILITAR LA PARTICIPACIÓ DE TOT L'E
- ESTIMULAR I COHESIONAR PROFESSIO
- MOSTRAR UN MÈTODE DE TREBALL A I PERSONES QUE S'INCORPOREN A L'EQ
- MOBILITZAR DIFERENTS AGENTS EN U PROJECTE COMÚ
- OFERIR UNA IMATGE DE SERIETAT I DE PROFESSIONALITAT

Dificultats del disseny de projecte (i tipologies que cal evitar a l'hora d'enfrontar-se a un projecte)

Una constatació s'imposa en primer lloc: costa trobar temps per dedicar a planificar. Al contrari del que passa amb els arquitectes, no es considera que calgui fer tanta estona al disseny, ja que no es valora prou aquesta feina. Amb l'avaluació també succeeix el mateix. Quan no es valora el treball de planificació al final s'entra en un procés de mediocritat.

De vegades interessen només les activitats i sobretot el pressupost, cosa que al final acaba en un mer llistat, però cal actuar amb professionalitat i tenir una moral de ferro per fer valer la importància dels projectes. Altres cops es busca un simple qüestionari, una mena d'abc. Però això no serveix per redactar un projecte.

En el món dels projectes culturals hi ha certs tics i tipologies que són més aviat nocives i que cal evitar. Vegem-ne alguns exemples.

El complex del missioner és pensar que la seva idea i el seu projecte és el primer cop que es pensa i que abans no hi havia res. Aquest "no hi ha res" és una fal·làcia perquè en un municipi sempre passen coses i hi ha una sèrie de persones i d'equipaments que treballen en la cultura. Cal evitar aquesta mena d'actituds salvadores que ens diuen que en un poble determinat "no hi ha res" o "no s'hi fa res".

En el món dels projectes també hi ha una altra tipologia: el mur de les lamentacions. En què consisteix? Bàsicament, quan s'entra en el mur de les lamentacions els projectes es redacten a partir del lament, de la queixa. No obstant això, cal presentar els projectes destacant el que funciona i assumint-ne els trets positius.

El projecte bolet és una altra categoria en què el projecte apareix sense saber d'on ha sortit ben bé. Aquesta mena d'iniciatives no deixen rastre i cal evitar-los de manera categòrica.

El paracaigudista és un altre cas prototípic. El tècnic fa l'esforç de fer un projecte i de sobte, des de la regidoria o

l'alcaldia, cau una activitat de dalt del cel per algun interès concret. Això desanima els professionals perquè en certa mesura hi ha una ingerència enmig de la planificació coherent.

També hi ha els projectes *urbi et orbe*, que pretenen adreçar-se a tothom. Això és un error, ja que res és per a tothom. No hi ha res que interessi a tothom. Cada projecte té els seus públics.

Un altre cas té a veure amb una certa megalomania, en el sentit que qui impulsa el projecte té la pretensió que quedin les seves *piràmides* per a la història. Aquests llegats no ens interessen.

Igualment hi ha els projectes a la contra. Per exemple: plantejar el foment de la lectura des de l'assumpció que les pantalles són dolentes.

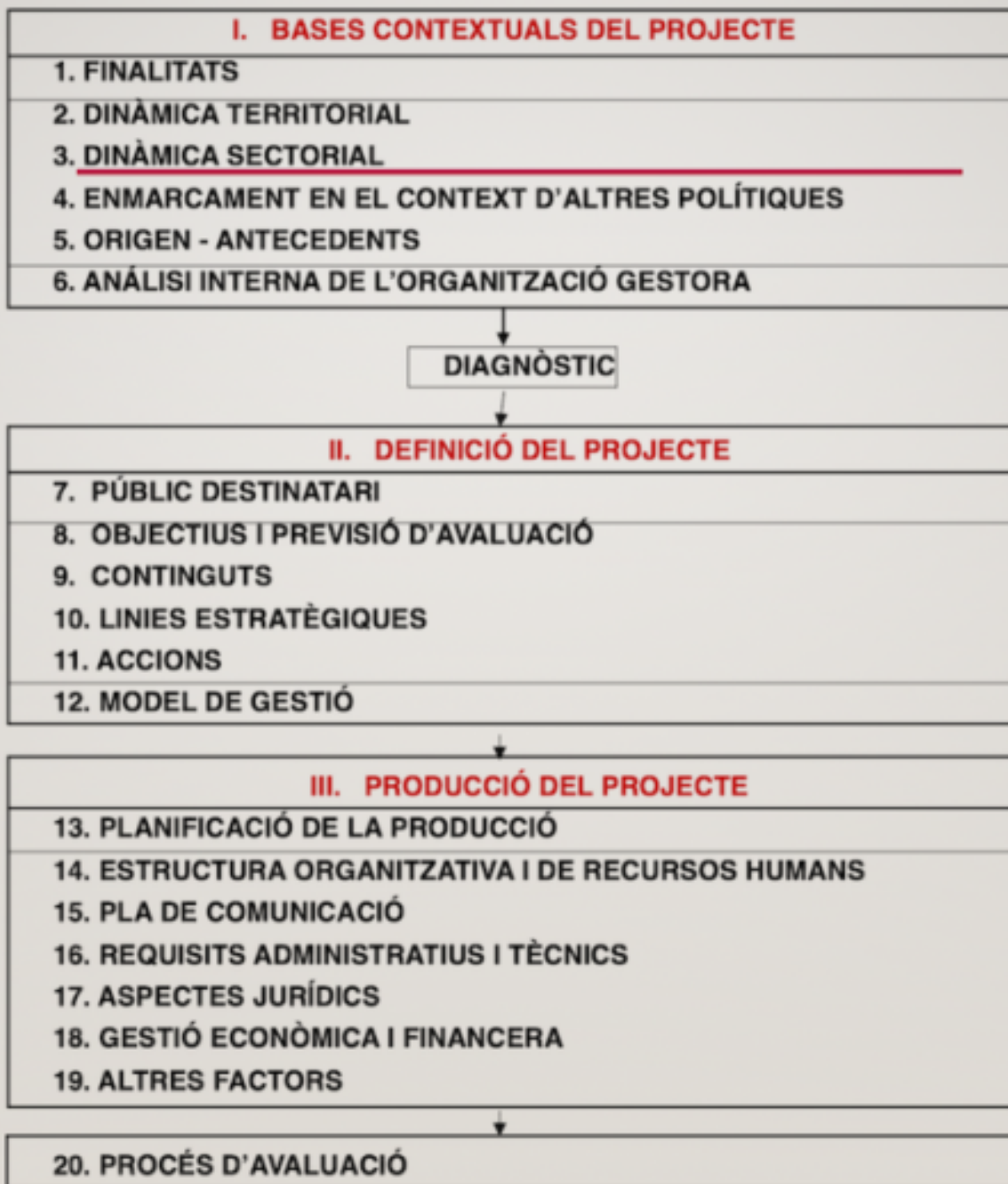
Un altre problema addicional és l'agrafia del sector, és a dir que ens fa mandra escriure. L'activitat del tècnic és febril i dedicar molt de temps a fer un projecte és complicat. En canvi a les biblioteques, museus i patrimoni en general sí que hi ha aquesta consciència de la necessitat de l'escriptura. La gent de les arts, cultura popular o el teatre valora més l'acció i el dinamisme.

El desglossament esquemàtic d'un projecte és el següent:

ESQUEMA GENERAL

Presentació

Breu resum

Això no és un mètode, sinó una sèrie d'elements que ajuden a estructurar el projecte. El més important és que siguin útils.

Tenir metodologia, ser instruments propis ens ajuda a destacar la nostra professionalitat i a ser rigorosos.

Segona sessió, 10 de juny

qüestions que han generat més dubtes de la sessió anterior. Apareix una pregunta sobre els aspectes jurídics, tot constatant que en un projecte hi ha pocs elements jurídics. No obstant això, abans de definir el projecte cal conèixer les lleis que s'apliquen. Per exemple, per fomentar la lectura no podem vendre llibres a meitat de preu, ja que la llei no ho permet.

La repercussió jurídica del projecte es materialitzen en contractes, drets d'autor, protecció de béns patrimonials, etc. Si s'ha creat una associació nova cal tenir en compte estatuts, acords, actes fundacionals. O si s'externalitzen serveis cal pensar en la qüestió dels contractes. Tot això s'hauria de reflectir en el bloc de producció.

A continuació es parla de l'anàlisi interna de la nostra organització. Quan s'ha de posar en marxa un equip aquest apartat pren més sentit. S'han de crear nous mètodes de treball.

Hi ha quatre subcapítols:

- Analitzar la trajectòria de l'organització
- Anàlisi estructura formal de l'organització
- Funcionament intern de l'organització
- Recursos disponibles

En relació al diagnòstic es planteja quan cal parlar d'objectiu o bé d'estratègia. En quin moment la participació ciutadana és objectiu o bé estratègia?

Pel que fa als continguts del projecte aquest és un apartat molt curt. El contingut fins i tot pot ser una paraula: novel·la històrica, per exemple, en el cas d'un club de lectura. És el tema que cal abordar.

Els continguts poden ser un document a part en segons quines àrees, però en qüestions concretes es pot anar perfectament al gra. Continguts es pot canviar per temes, si es vol.

El programa d'activitats és el més fàcil. És la descripció de les accions principals amb el detall dels seus continguts. Cal distingir però les accions principals, sense les quals el projecte no existiria, de les complementàries. En un festival de cinema ha d'haver-hi pel·lícules, per exemple, però alhora activitats complementàries.

En relació al model de gestió cal trobar-ne el millor adaptat a les necessitats que cadascú té en cada moment. I això esdevé útil quan apareixen molts agents en joc. Per aquest motiu s'han d'identificar els agents en primer lloc, és a dir totes les persones, institucions o organitzacions que participen al projecte. Una organització rica i diversa enriqueix el projecte, ja que cadascú aporta el millor i té funcions assignades diferents.

Cal definir després les relacions. Hi haurà una taula de coordinació, uns grups de treball, un supervisor que sol ser l'ajuntament, etc. Si només es contracta seguretat i neteja es pot prescindir d'aquest capítol. Quan el projecte esdevé complex amb molts agents cal posar-se d'acord en qui fa què, en qui s'encarrega de cada aspecte.

No és un tema de producció, sinó ideològic.

El tema comunicació cal no començar-la pels instruments, sinó quina imatge volem donar del projecte. No es comunica igual una activitat de hip hop que un concert d'oboè, ja que es tracta de públics i temes diferents.

I sobre les finalitats cal convèncer l'interlocutor de la finalitat del projecte. Si la finalitat es important el projecte també ho serà.

La **segona sessió** del dia s'inicia amb **Mireia Calafell**. L'objectiu d'aquest bloc es presentar casos i exemples de projectes educatius i de creació comunitària fets i pensats des de la cultura. Es tracta de projectes de reflexió i crítica, que treballen amb agents i destinataris sensibles i amb un rerefons social ben clar. La pregunta clau que es vol formular la sessió és com ser creatius en la gènesi i la gestió dels nous projectes i definir perquè és important establir aliances amb agents diversos.

Mireia Calafell és poeta i membre de La Sullivan, productora cultural que desenvolupa projectes en àmbits com l'art, el comissariat, l'educació, el pensament i la comunicació, així com propostes culturals amb impacte social. La Sullivan ha desenvolupat projectes en col·laboració amb entitats com la Creu Roja, CaixaForum, Centre d'Estudis de Temes Contemporanis i CCCB. És autora de quatre llibres de poesia, l'últim dels quals *Nosaltres, qui?* L'any 2015 va rebre la Lletra d'Or al millor llibre publicat en català. Des de 2018, és comissària de Barcelona Poesia.

En primer lloc es presenta La Sullivan, Associació Cultural que fa projectes en diversos àmbits, integrada per Pol Guasch, Berta Subirats i Mireia Calafell. A continuació es desgranen els diferents projectes en que La Sullivan ha participat recentment, com ara 'Viatge a Mart. Quaderns de Bitàcola' o bé 'Pintas Mucho. Una història sobre l'acolliment familiar'. Aquest últim projecte tingué una clara dimensió comunitària i consistí a demanar a diferents il·lustradores de prestigi que anessin a un CRAE i treballessin amb els joves que hi viuen. En aquest sentit es treballà de manera directa amb la Creu Roja. Aquest projecte també està vinculat amb 'Camps de batalla', en què els tallers d'il·lustració estan adreçats a la gent gran. Altres projectes esmentats són 'Fem! Creadores feministes d'avui'. En l'àmbit del comissariat cada mes es convida un creador o creadora al Caixa Fòrum, en el marc de les Trobades amb Creadores (2012—2021), en què el mateix creador explica la seva trajectòria. Finalment, s'esmenten alguns projectes més, com ara 'Marçalianes', 'Art i mite. Els déus del Prado' o 'Fora d'eix. Desplaçaments d'una pandèmia'. Alguns d'aquests projectes s'han fet amb Caixa Fòrum. Encara en l'àmbit de la recerca participativa hi ha un projecte en curs amb La Fabriqueta del Masnou.

Segon bloc: anàlisi de projectes

La Sullivan, com hem vist, ha desenvolupat diversos projectes en col·laboració amb institucions com el CCCB o Caixa Fòrum. En l'anàlisi d'alguns d'aquests projectes es remarca el treball amb els joves tutelats i el que significa aquesta condició. I s'estableix una reflexió sobre amb qui treballa la cultura. Això ha permès fer xarxa entre creadores, ciutadans i institucions i entitats. També es comenta que és una virtut reconèixer les debilitats i tenir-les localitzades. I treballar a partir d'aquí.

També es generen altres projectes i altres connexions entre les persones que s'han posat en comú. Aquest és un altre valor clau d'aquest tipus de projecte

Reflexions i aspectes destacables que s'assumeixen en els projectes:

- Creació de xarxa
- Implicació, aliances

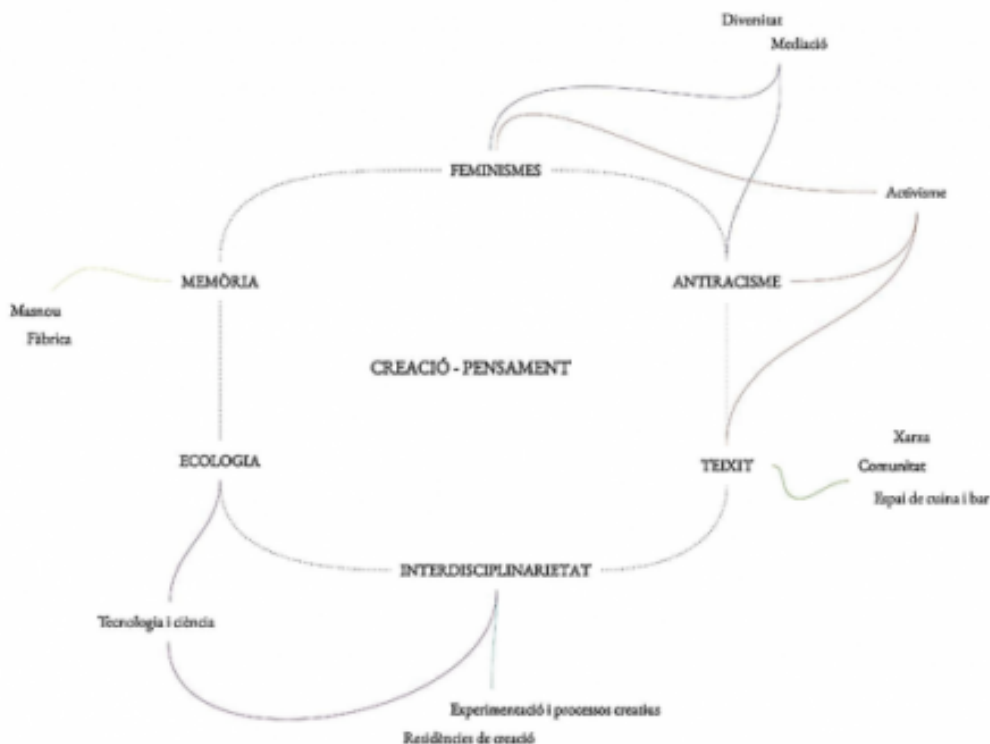
- Confiança
- Diversitat (orígens, edats, gèneres, etc.)
- El procés al costat del producte final de qualitat. En els projectes de creació comunitària importa el procés, però no es pot abandonar la qualitat final del producte. No són coses contradictòries.
- L'acompanyament és fonamental, però cal pressupostar-lo (reunions, etc.)
- Flexibilitat. Els projectes acaben sent coses diferents a les de l'inici, per tal cal una flexibilitat al respecte.

Pla d'usos equipament d'El Masnou

En aquesta anàlisi no podia faltar un esment a la realitat més pròpiament municipal, i en aquest sentit s'ha reflexionat sobre l'equipament de La Fabriqueta, el qual vol centrar-se en la creació i el pensament. En aquest projecte es parteix de la creació i del pensament com a veritables nuclis generadors, tot abordar aspectes com la memòria, l'ecologia, els feminismes, l'antiracisme i la interdisciplinarietat. Una de les idees claus d'aquest projecte és sortir enfora de l'arquitectura futura de l'equipament, tot establint aliances, vincles i xarxes amb diverses entitats per tractar aspectes com l'antiracisme, el feminisme o l'ecologia. D'aquesta manera l'equipament es concep com un mecanisme sempre en marxa que estén els seus tentacles més enllà de l'arquitectura estricta dels seus murs.

Un projecte en l'àmbit de la recerca i la gestió cultural

PLA D'USOS (2021-)

Algunes reflexions finals com a colofó

La cultura és una tríada entre cultura, pensament i creativitat. En aquest entreforc és on s'estableix les connexions i les aliances més sòlides, innovadores i sorprenents. D'altra banda la gestió cultural és creació i el gestor cultural hauria de ser algú creatiu. L'actitud canvia molt si es parteix d'aquest punt de vista, ja que l'èmfasi es posa més en la creació que no pas en la gestió

Els valors com ara la diversitat, feminisme, antiracisme, etc. Són transversals. La cultura s'avança a les qüestions que han de venir, sempre fent memòria. I s'ha de parlar de processos creatius, més que no pas de producte cultural. Al mateix temps més que no pas parlar d'innovació s'hauria de parlar de risc i d'imprevist. I trencar esquemes.

La Sullivan

CULTURA

Una triada: Cultura/ Pensament/ Creativitat

Valors transversals: Feminisme/ Diversitat i antiracisme. Valor polític i transformador de la cultura.

Futur-Passat: Eina per pensar i avançar-se les qüestions que han de venir. Necessitat de fer memòria.

Més que un producte cultural, un **procés creatiu** que es fa en col·laboració. La **confiança** és clau (amb altres entitats, amb creadores, etc.)

De la **innovació al risc**: el valor de l'**imprevist** és fonamental. Trencar esquemes (dels altres i propis)

L'imprevist també com a repte constant: que cada projecte serveixi per **descobrir** entitats, creadores, agents fins ara desconeguts. Recerca fora d'òrbita.

PROJECTES

La **gestió cultural** com a **creació**

Horitzontalitat - Núvol, Drive

Flexibilitat (en la gestió i en la producció dels projectes). Tipologies múltiples de projectes.

Punt de partida: reconeixement dels **propis límits**. Tan important és el que sé com el que sé que no sé.

Aliances amb creadores diverses (disciplines, perfils, edats, orígens, etc.)

Aliances amb entitats diverses (i de diferents àmbits per cada projecte i amb durada determinada)

L'**acompanyament** és clau quan l'accent es posa en el procés.

Cura de la **imatge i la qualitat** final del projectes. Aliances amb dissenyadores.

Valor d'un projecte: que generi **aliances i nous projectes** entre la gent que hem posat en comú.

L'imprevist també ha de ser repte constant. Descobrir entitats, creadores, agents, etc.

És necessari partir de la horitzontalitat, de la flexibilitat i el reconeixement dels propis límits, tot establint aliances amb creadores diverses i entitats, cosa que esdevé més rica i variada, tot i que també fa la tasca més difícil. L'acompanyament és clau en els projectes. Això vol dir reunir-se amb els agents implicats, fer-ne seguiment i parlar tantes vegades com calgui. Alhora cal tenir cura de la imatge i la qualitat final dels projectes.

Des de l'experiència de La Sullivan els tècnics haurien de tenir en compte que cal impulsar projectes i no pas rebre'ls. Hem de ser capaços de sortir del calendari i alhora de fer aliances, ja que el tècnic coneix millor que ningú el territori.

S'han de proposar projectes culturals per treballar en educació, creació comunitària i entitats no estrictament culturals. La cultura pot sortir del món de la tasca comunitària, de casals de gent gran, d'equipaments diversos, etc.

Cal saber escoltar i oferir-se, crear un clima de confiança. I per últim un concepte clau que serveix de resum final del curs: hem de ser capaços de consolidar els projectes ja fets. Els projectes impliquen una saó damunt la qual creixeran els nous que vinguin a substituir-los. Però crear aquest substrat és bàsic per a l'èxit de les polítiques culturals.

Referències bibliogràfiques

Agence Culturelle Grand Est (ed).(2020). [Modeler un projet culturel de territoire](#) [2]. DRAC Grand Est lagazettedescommunes.com [2]

Bonet, Ll., Castañer, X. i Font, J. (coord). (2001). *Gestión de proyectos culturales: análisis de casos*. Ariel. Centre d'Informació i Documentació ([CIDOC](#) [3]) Signatura: [S 00357](#) [4]

Colombo, A. i Roselló, D. (eds). (2008). *Gestión cultural : estudios de caso*. Ariel. Centre d'Informació i Documentació ([CIDOC](#) [3]) Signatura: [S 00366](#) [5]

Guerra, R. (2015). *Elaborando un proyecto cultural. Guía para la formulación de Proyectos Culturales y Comunitarios*. Egac.

Roselló, D. (2017). *Diseño y evaluación de proyectos culturales*. Ariel. Centre d'Informació i Documentació ([CIDOC](#) [3]) Signatura: [S 03605](#) [6]

Sullivan Productora Cultural (2021). [Projectes](#) [7] lasullivan.org [7]

Categories: Crònica

Categories: Articles i anàlisi

Tags: gestió cultural

Tags: planificació cultural

Tags: governança cultural

Tags: polítiques culturals

Tags: avaluació de polítiques culturals

- [8]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2021/07/curs-treball-per-projectes>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://www.lagazettedescommunes.com/telechargements/2020/11/modeler-un-projet-culturel-de-territoire.pdf>

[3] <https://www.diba.cat/es/web/cerc/cidoc>

[4] <https://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=42584>

[5] <https://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=43954>

[6] <https://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=46090>

[7] <https://www.lasullivan.org/ca/projectes/>

[8] <https://interaccio.diba.cat/node/8690>